

KARAFFA GYULA

Mikor állott...

Eccer Jézus bément egy faluba, hol tanítványival letelepedett egy nagy fa alá, oszt elkezdett nékik, meg azoknak, kik kíváncsiak vótak, tanítani a mennyeknek országíru. Ámde hejába es, merhogy ebbe a faluba olyan hitványok éltek, hajják, hogy nem hitték el rulla, hogy ű a Jézuskrisztus. Akarmit es tett, vagy mondott, máncsak istentagadónak, meg gyalászkodónak monták, mignem eccercsak eléállott a tömeg elé egy vénségessen vén öregember.

No, mongya a tömegnek az öreg, majd én kiszedem ebbül az emberből, hogy valóban ű é a Jézuskrisztus, mer van énnékem egy biztos mőccerem erre, van egy kérdésem, mire ha tuggya a választ, amán csak valóba ű. Oszt akkor jobb, ha nem pickájjuk, hanem szót fogadunk néki mindenbe, hajjátok!

No, odament az öregember Jézusho, oszt mongya néki:

– Moncsak nékem te ember, ha tudod, meg ha te vagy a Jézuskrisztus, hogy mikor es állott élettyibe Jézus féllábon? He?

– Hát bátyám, erre a kérdésire nem nehéz a válasz, hát akkor állottam én féllábon életembe, hajja, mikor felléptem arra a számárra, mi Jérusálembe bévitt éngemet.

– Hijjnye, azáldóját, hajjátok, – monta az öregember – ebbiza valóba a Jézuskrisztus, hát menten süvegejjük meg, hajcsunk térgyet es néki, oszt fogaggyunk szót az égi üdvünk mián!

No, így esett, hogy felismerték színrül színre a Jézuskrisztust, oszt megtért a bűneitül abba a faluba a sok ember, meg asszony, meg gyerek, oszt lássák, mindez csak egy tanálókérdésnek vót köszönhető. Meg egy bős öregnek. Meg egy szürke számárnak.

Hejj, ha minden ilyen eccerű vóna a földön, de jó es vóna! Egyébiránt jobb, ha tuggyák, ez a mese es Szabó Géza bácsitul vagyon. Láccik, hogy egy mesélős ember a!

Krasznainé Konczli Éva: Mikor állott...